

den Forandring, at Loven ikke skal træde op som et Tillæg til Loven af 2den Juli 1870 om de ministerielle Lønninger, men som en særlig Lønningslov for Finantshovedkassen. Jeg kan ikke indse, at denne Forandring har væsentlig Betydning i nogen Henseende, og foretrækker det høie Thing derfor denne Form, kan jeg ikke have Noget derimod at indvende. I reel Henseende har Udvalget ment at kunne blive staaende ved Bestemmelserne om Fuldmægtigenes Løn, og jeg skal derfor ikke udtale mig videre herom. Derimod foreslaas der nogen Forandring med Hensyn til Kassereens og Kontrolørens Lønning samt med Hensyn til Medhjælpssummen. Hvad Kassereen angaar, har det været min Tanke, at Stillingen som Kassere i Finantshovedkassen er et saa betydeligt Embede, at han burde have en Lønning, der er noget høiere end af Udvalget foreslaaet, nemlig en Lønning som en Departementschef, idet han ikke derved vilde komme til at staa høiere end de bedst lønnede Amtsfórfvaltere. Udvalget har derimod ment ikke at kunne stille ham fuldt saa høit som en Departementschef, men snarere paa et Mellemstandspunkt mellem en Departementschef og en Kontorchef, men dog saaledes, at Lønnen ligger nærmere Departementschefens Løn. Udvalget foreslaar nemlig at lønne ham med en Begyndelsesgage som en Departementschefs og ligeledes med Hensyn til de to første Trin af Aldersfølgen, men naar en Gage af 3,000 Rd. er naaet, skal Lønningen ikke stige høiere, altsaa ikke som for en Departementschef til 3,400 Rd. Hvorvel jeg saaledes for saa vidt maa beklage dette, saa tror jeg dog, at man kan sige, at det rimeligvis ikke vil faae nogen praktisk Betydning, da det neppe er sandsynligt, at for Fremtiden nogen ung Mand skulde komme i denne Stilling som Kassere ved Finantshovedkassen. Den hører til en af de vigtigste Stillinger i Finantsministeriet, og da man dertil maa have særdeles prøvede Kræfter og paalidelige Mænd ville de fleste, som maatte blive valgte dertil, være i en moden Alder, og jeg kan derfor ikke tro Andet, end at det Væsentligste i Lovforslagets Tanke vil blive fyldestgjort gjennem det af Udvalget stillede Forslag. Med Hensyn til Kontroløren er Forslaget om at give ham

Kontorchefs Lønning for saa vidt anerkjendt som berettiget fra Udvalgets Side, som man indrømmer ham den samme Løn som en Kontorchef under Ministerierne, kun med den ene Forstjkel, at det sidste Tillæg, som en Kontorchef faar, ikke kommer den her omhandlede Embedsmand til Gode. Jeg tilstaar, at det forekommer mig, at Kontroløren i Finantshovedkassen i enhver Henseende burde være lige stillet med en Kontorchef, idet hans Forretninger have fuldstændig den samme Betydning, Vigtighed og Banffelsighed som Kontorchefsforretningerne under Finantsministeriet, og jeg vilde derfor sætte megen Pris paa, om man til 3die Behandling vilde foretage en lille Forandring i Loven i dette forholdsvis meget ubetydelige Punkt, saaledes at Kontroløren kunde komme til at gaa op til 2,400 Rd. ligesom Kontorcheferne. Endelig har Udvalget endnu foreslaaet en Forandring med Hensyn til Medhjælpssummen, som jeg havde tilladt mig at foreslaa lidt høiere, end Udvalget har fundet det rigtigt at gaa. Det er jo i høieste Grad en Skjønssag. Jeg har troet, at det vilde være nødvendigt for Forretningernes forsvarlige og fulde Bestridelse at gaa til 5,200 Rd., men jeg kan naturligvis ikke bestemt benegte, at det vil være muligt at komme ud af det med den af Udvalget foreslaaede Sum af 4,800 Rd. Jeg tror derfor, at det i alt Fald vil kunne paalægges Finantsministeriet at gjøre et Forsøg i saa Henseende, og dersom da Udvalget skulde gaa imod denne Forudsætning, vil Spørgsmaalet jo altid kunne gjøres til Gjenstand for senere Forhandling.

Da ikke flere begjerede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag under Nr. 1 af Udvalget § 1 affattes saaledes:

Ved Finantshovedkassen lønnes:

1 Kassere med 2,600 Rd. aarlig, der hvert 5te Aar forhøies med 200 Rd. aarlig; dog kan Lønningen ikke overstige 3,000 Rd.

1 Kontrolør med 1,600 Rd. aarlig, der hvert 5te Aar forhøies med 200 Rd.